

פרשת נשא

המשך פרק ד'

עבודת משפחות הגרשוני:

כא. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

כב. נָשָׂא, אֶת רֹאשׁ (קבל את מנין) בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם הֵם, לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם:

כג. מִכֹּהֵן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעֵלָה, עַד כֹּהֵן חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם, כָּל הַכֹּהֵן לְעֹבֵד עֲבָדָה פְּאֻהָל מוֹעֵד:

נשא את ראש בני גרשון גם הם, "גם הם", את מי כבר נצטווה משה למנות _____

ומדוע ציווה למנותם _____

כד. זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגֵּרְשׁוֹנִי, לְעֹבֵד בְּהַקְמַת הַמִּשְׁכָּן וּפִירוּקוֹ, וּלְמִשְׁנֵא הַמִּשְׁכָּן בְּשַׁעַת הַמַּסְעוֹת:

כה. וְנִשְׂאוּ אֶת יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן, וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד, וּמִכְסֵהוּ, וּמִכְסֵה הַתַּחֲשׁוּ אֲשֶׁר עָלָיו מִלְּמַעְלָה, וְאֶת מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:

כיסויי המשכן (פסוק כ"ה)

כתוב הכיסוי בלשון הפסוק	באיזה כיסוי מדובר
א.	
ב.	
ג.	
ד.	

איזה מהכיסויים היה למטה _____ ומה האהיל עליו _____

ומה היה מעליו 1. _____ 2. _____

מסך פתח פתח אהל מועד, באיזה צד היה הפתח _____

כו. וְאֶת קַלְעֵי הַחֲצֵר, וְאֶת מִסְךְ פֶּתַח שַׁעַר הַחֲצֵר, אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב, וְאֶת מִיתְרֵיהֶם, וְאֶת כָּל פְּלִי עֲבֹדָתָם, וְאֶת כָּל

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָהֶם וְעֹבְדוֹ:

אשר על המשכן, האם 'קלעי החצר' היו על המשכן _____ אלא מה הכוונה "על" _____

"אשר על המשכן ועל המזבח", לאיזה מזבח הכוונה _____

ואת כל אשר יעשה להם, כתב רש"י "וְיָת כָּל דֵּי יִתְמַסַּר לְהוֹן", פירוש כל מה שימסר להם, למי _____

ועכשיו מפרש הפסוק, מי ממונה עליהם.

כז. עַל פִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו, תִּהְיֶה כָּל עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשׁוֹנִי, לְכָל מִשְׁנֵאִם (בעת המסע), וּלְכָל עֲבֹדָתָם (בעת החגיה), וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם (על בני

גרשון) בְּמִשְׁמֶרֶת, אֶת כָּל מִשְׁנֵאִם:

על פי אהרן ובניו, מי מבני אהרן ממונה על עבודת בני גרשון _____

כח. זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הַגֵּרְשׁוֹנִי בְּאֹהֶל מוֹעֵד, וּמִשְׁמֶרֶתָם, בְּיַד אִיתְמָר בֶּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן: (ס)

המשך פרשת נשא פרק ד'

עבודת משפחות מררי:

כט. בני מררי, למשפחתם לבית אבתם, תפקד אתם:

ל. מבן שלשים שנה ומעלה, ועד בן חמשים שנה תפקדם, כל הבא לצבא, לעבד את עבדת אהל מועד:

לא. וזאת משמרת משאם, לכל עבדתם באהל מועד, קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו:

לב. ועמודי החצר סביב ואדניהם, ויתדתם ומיתריהם, לכל פליהם ולכל עבדתם, ובשמות תפקדו, את פלי משמרת משאם:

כתב הרמב"ן, וז"ל: וטעם (ופירוש) "ובשמות תפקדו את פלי משמרת משאם", שיפקיד ביד כל איש במספר שמות לגולגלותם כלי משאם, יאמר איש פלוני ישא מן הקרשים כך במספר, ופלוני מן הבריחים או העמודים כך במספר, לא שיצוה, בני מררי בכללם ישאו כל הקרשים והאדנים והעמודים, והזכיר זה תחלה בבני מררי, בעבור כובד משאם אולי יקל כל אחד ממשאו ויטיל על חבירו, והוא הדין גם בבני קהת וגרשון.

ויתדותם ומיתריהם, במשכן שני דברים שהיה להם יתדות ומיתרים, א. עמודים, ב. קלעים

לאלו יתדות ומיתרים הכוונה כאן _____

ואיך הוכיח רש"י זאת _____

לג. זאת עבדת, משפחת בני מררי, לכל עבדתם באהל מועד, ביד איתמר בן אהרן הכהן:

לד. ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה, את בני הקהתי, למשפחתם ולבית אבתם: לה. מבן שלשים שנה ומעלה, ועד בן חמשים

שנה, כל הבא לצבא, לעבדה באהל מועד: לו. ויהיו פקדיהם למשפחתם, אלפים, שבע מאות וחמשים: לז. אלה פקודי משפחת

הקהתי, כל העבד באהל מועד, אשר פקד משה ואהרן, על פי ה' ביד משה: (ס)

לח. ופקודי בני גרשון, למשפחתם ולבית אבתם: לט. מבן שלשים שנה ומעלה, ועד בן חמשים שנה, כל הבא לצבא, לעבדה

באהל מועד: מ. ויהיו פקדיהם, למשפחתם לבית אבתם, אלפים ושיש מאות ושלשים: מא. אלה פקודי, משפחת בני גרשון, כל

העבד באהל מועד, אשר פקד משה ואהרן, על פי ה':

מב. ופקודי משפחת בני מררי, למשפחתם לבית אבתם: מג. מבן שלשים שנה ומעלה, ועד בן חמשים שנה, כל הבא לצבא,

לעבדה באהל מועד: מד. ויהיו פקדיהם למשפחתם, שלשת אלפים ומאתים: מה. אלה פקודי, משפחת בני מררי, אשר פקד משה

ואהרן, על פי ה' ביד משה:

מו. כל הפקדים, אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל, את הלויים, למשפחתם ולבית אבתם:

מז. מבן שלשים שנה ומעלה, ועד בן חמשים שנה, כל הבא לעבד עבדת עבדה ומשא, באהל מועד:

עבודת עבודה, לאיזו עבודה הכוונה _____

ומדוע נקראת כן _____

ועבודת משא, באר _____

מח. ויהיו פקדיהם, שמנת אלפים, וחמש מאות ושמנים:

מט. על פי ה', פקד אותם ביד משה, איש איש על עבדתו ועל משאו, ופקדיו אשר (כאשר) צנה ה' את משה: (פ)

ופקודיו אשר צוה ה' את משה, פי, אותם שנמנו, היו רק אלו שציווה הקב"ה למנותם, (מבן שלשים עד בן חמשים), ולא היה חסרון או יתרון במנין (ע"פ גו"א).

שאלות סיכום:

א. סכם, אלו כלי המשכן נשאו בני גרשון ובני מררי

	א.	ב.	ג.	ד.	ה.	ו.	ז.	ח.	ט.
בני גרשון									
בני מררי									

ב. מי פקד את בני לוי _____ ומאיזה גיל עד איזה גיל מנו אותם _____

ג. מה היה מניינם של: בני קהת _____ בני גרשון _____ בני מררי _____

ד. כמה היה מספרם בסך הכל _____

המשך פרשת נשא

פרק ה'

פרשת שילוח טמאים מן המחנה:

א. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

ב. צו את בני ישראל, וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב, וכל טמא לנפש:

צו את בני ישראל, באיזה יום נאמרה פרשה זו

ואף שנכתבה אחר הקמת המשכן, מ"מ נאמרה קודם שהוקם, שהרי לא יתכן שהמשכן עומד, והטמאים עדיין יכולים להיכנס בו (ע"פ גו"א).

ג' המחנות, ושילוח טמאים מהם

מה הם הג' מחנות	היכן היה המחנה	מי משתלח ממנו
א.		
ב.		
ג.		

טמא לנפש, רש"י הביא את התרגום, "דמסאב לטמי נפשא דאנשא"

פרש, דמסאב _____ לטמי _____ נפשא _____ דאנשא _____

רש"י הביא את התרגום לומר, שנטמא גם כאשר נגע רק בחלק מהגוף כגון עצם, (ע"פ מזרחי).

ג. מזכר עד נקבה תשלחו, אל מחוץ למחנה תשלחום, ולא יטמאו את מחניהם, אשר אני שכן בתוכם:

ד. ויעשו כן בני ישראל, וישלחו אותם אל מחוץ למחנה, כאשר דבר ה' אל משה, כן עשו בני ישראל: (פ)

פרשת גוזל ונשבע על שקר:

ה. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

ו. דבר אל בני ישראל, איש או אשה כי יעשו מפל חטאת האדם, למעל מעל בה', ואשמה הנפש ההוא:

ז. והתודו את חטאתם אשר עשו, והשיב את אשמו בראשו (בתחילה), וחמישתו יסף עליו, ונתן לאשר אשם לו:

ח. ואם אין לאיש גאל, להשיב האשם אליו, האשם המושב לה' יתן לכהן, מלבד איל הכפרים, אשר יכפר בו עליו:

למעול מעל בה', היכן כבר נאמרה פרשה זו

ובשביל אלו דברים נשנתה כאן:

א. _____ ב. _____

את אשמו בראשו, לאיזה תשלום הכוונה "בראשו"

לאשר אשם לו, למי _____

ואם אין לאיש גואל, לאיזה "איש" הכוונה _____ ומה הפירוש "גואל"

ומדוע לא ישיב לתובע עצמו _____

ואם אין לאיש גואל להשיב האשם אליו, כתב רש"י, "כשנמלך זה (הגולן) להתוודות על עוונו", פירוש, שכשמתוודה, אין למי להשיב הגוילה, (כיון

שהתובע מת ואין לו גואל), אך השבועה הייתה בחיי התובע.

איך יתכן איש שאין לו גואל _____

האשם המושב, מה הוא "האשם המושב" _____

האשם המושב לה', לכהן, למי נותנו _____ א"כ מדוע כתוב "לה"

מלבד איל הכפרים, היינו קרבן אשם, האמור בפרשת ויקרא.

המשך פרשת נשא פרק ה'

סיכום דין גזל ונשבע על שקר

האם חייב רק כשהודה מעצמו או גם כשנתחייב ע"פ עדים	מה עושים עם הקרן/החומש/איל הכפורים			פרש	
	כשהתובע גר. ומת	כשהתובע ישראל. ומת	כשהתובע חי		
					קרן
					חומש
					איל הכפורים

ט. וְכֹל תְּרוּמָה, לְכֹל קִדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַכֹּהֵן, לֹא יִהְיֶה:

וכל תרומה וגו', האם מדובר על תרומה גדולה _____ ומדוע _____
אלא איזו תרומה נתרבתה כאן _____

בפרשת משפטים כבר כתוב "ראשית בכורי אדמתך, תביא בית ה' אלוקיך", מה בא הכתוב כאן להוסיף לפיז', יהיה פירוש הפסוק כך: "וְכֹל תְּרוּמָה, לְכֹל קִדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ" לבית המקדש, דינו הוא ש"לַכֹּהֵן לֹא יִהְיֶה".

י. וְאִישׁ אֶת קִדְשָׁיו לֹא יִהְיֶה (לבעלים), אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן, לֹא יִהְיֶה: (פ)

ואיש את קדשיו לֹא יהיו, למי נותנים, תרומות _____ ומעשרות _____
האם הם יכולים לקחת מהבעלים בכח _____ ומגלן _____

וכתב רש"י, "מגיד, שטובת הנאתן לבעלים", באר _____
עוד כתב רש"י, שבמדרש אגדה דורש הפסוק, לענין ענשו של מי שאינו נותן מעשרות
ואיש את קדשיו, פירוש, שמשאיר הקדשים לעצמו ואינו נותן, לֹא יִהְיֶה המעשרות.

באר מה העונש שנאמר בזה _____
איש אשר יתן לכהן, מה הוא יתן _____ לֹא יִהְיֶה, מה יהיה לו _____

פרשת סוטה:

יא. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

יב. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ, וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל:

"סוטה" היא אשת איש, שבעלה חושד בה שזינתה, הרי היא אסורה לבעלה, עד שיתברר אם זינתה או לא.

איש איש כי תשטה אשתו, כתב רש"י שזה קאי אדלעיל דכתיב "ואיש את קדשיו לֹא יהיו" (ע"פ גור אריה)

ומה למדנו מזה _____
איש איש, התורה כפלה זאת לומר לך שסוטה בוגדת בשתיים, מי הם _____
היכן מצינו לשון "איש" כלפי הקב"ה _____

ביאור "כי תשטה אשתו"

ומה כוונת הפסוק	מהו לשון "תשטה"	
		לפי מה ששנו רבותינו
		לפי פשוטו של מקרא

ומעלה בו מעל, באיזה פסוק מפורש מה הוא המעל _____

המשך פרשת נשא פרק ה'

יג. וְשָׁכַב אִישׁ אִתָּהּ שֹׁכֵב זָרַע. וְנִעְלַם מְעֵינֵי אִישָׁהּ, וְנִסְתָּרָה, וְהָיָא נְטֻמָּאָה, וְעַד אֵין בָּהּ, וְהוּא לֹא נְתַפְּשָׁה:

ביאור הפסוק: הבעל חושד באשתו ששכב איש אותה, ונעלם ממנו אם אירע כן או לא, והסיבה לחשד זה, הוא משום שנסתרה - התייחדה עמו, ויתכן שנטמאה ע"י ששכבה עמו, אולם אין בה עד להעיד על זה, והסתירה לא הייתה ע"י שנתפשה - באונס, אלא מרצונה.

הדינים הנלמדים מהפסוק "ושכב איש אותה וגו'"

הפסוק	הנלמד מזה
ושכב איש	שאם נסתרה עם קטן או בהמה, אין המים בודקים אותה, ואינה נאסרת לבעלה.
אותה שכבת זרע	שאם הוא זנה עם אחות אשתו, אין אשתו נאסרת עליו.
ונעלם מעיני אישה	שאין המים בודקים אשת סומא.
ונעלם מעיני אישה	אם הבעל יודע שזינתה, ומעלים עין כאילו אינו יודע, אין המים בודקין אותה.
ונסתרה והיא נטמאה	שזמן הסתירה האוסרתה על בעלה, הוא שיעור טומאה.
ועד אין בה	שאם יש עדות שזינתה (אפילו עד אחד), אין המים בודקין אותה.
ועד אין בה	שהמים בודקים אותה, רק כשיש עדים שנסתרה.
והיא לא נתפשה	שאם נאנסה, אין המים בודקים אותה, ואינה נאסרת לבעלה

יד. וְעֵבֶר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָיָא עֵבֶרָה עַל הַהֲתַרְאָה, וְנִסְתָּרָה, וְיִתְכַן שְׁוֵהוּא נְטֻמָּאָה, אוּ עֵבֶר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנָא אֶת אִשְׁתּוֹ, וְיִתְכַן שְׁוֵהָיָא לֹא נְטֻמָּאָה:

רוח קנאה וקנא, מה הפירוש "רוח קנאה" _____ כיצד מתרה בה _____
האם ההתראה הייתה לפני הסתירה או לאחריה _____ ומגלן _____
והיא נטמאה... והיא לא נטמאה, האם ידוע לנו אם נטמאה או לא נטמאה _____
אלא מה הכוונה "והוא נטמאה... והיא לא נטמאה" _____

סדר הקינוי והסתירה:

א. התראה - הבעל מתרה בה 'אל תסתרי עם איש פלוני'. ב. סתירה - עברה על התראתו, ונסתרה (התייחדה) עמו, ויש עדים בדבר.
ג. הספק - הבעל מסתפק אם נטמאה אם לאו.

טו. וְהִבִּיא הָאִישׁ (הבעל) אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֶּהֱן, וְהִבִּיא אֶת קַרְבָּנָהּ עֲלֶיהָ, עֲשִׂירַת הָאִיפָה קֶמַח שְׁעָרִים, לֹא יֵצֵק עָלָיו שָׁמֶן, וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבַנָּה. כִּי מִנְחַת קְנָאוֹת הוּא. מִנְחַת זָכָרוֹן מִזְכָּרַת עֹזֶן:

ההבדלים בין כל המנחות למנחת סוטה

האם	כל המנחות	מנחת סוטה	ומדוע
מביא סולת או קמח			לכא נפרש דרש"
מביא חטים או שעורים	(למעט מנחת העומר)		
יוצקים שמן על			
נותנים לבונה על			

סכם, מדוע כתוב "כי מנחת קנאות הוא", הרי מנחה היא לשון נקבה _____
מנחת קנאות, לשון רבים, אלו שני קנאות המנחה מעוררת עליה _____

המשך פרשת נשא פרק ה'

טז. והקריב אתה הפהו, והעמידה לפני ה':

יז. ולקח הפהו, מים קדשים בכלי חרס, ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן, יקח הפהו ונתן אל המים:

מִים קְדוּשִׁים, אֵיךְ הוּקְדְּשׁוּ _____

בְּכֵלֵי חֶרֶס, מְדוּעַ דוּוּקָא בְּכֵלֵי חֶרֶס _____

יח. והעמיד הפהו את האשה לפני ה', ופרע את ראש האשה, ונתן על כפיה את מנחת הזכרון, מנחת קנאת הוא, וביד הפהו יהיו מי המרים המאירים:

והעמיד הכהן וגו', אף שכבר כתוב בפסוק ט"ז "והעמידה לפני ה'", חזר וכתבו כאן, משום שהיו מסייעין אותה ממקום למקום, וצריך שוב להעמידה, לאיזה צורך עשו כן _____

ופרע ראש האשה, פרש _____ מדוע עושים כן _____

מה לומדים מכאן _____

לפני ה', לאיזה מקום הכוונה _____

ונתן על כפיה, מדוע עושה כן, הרי עדיין לא מקריבים המנחה, עד שתשתה את המים _____

לאיזה צורך יש ליגעה _____ מדוע רוצים שתודה _____

סיכום הדברים שעושים לה כדי שתודה

כתוב את לשון הפסוק	מה עושים כדי	
		ליגעה שתטרף דעתה
		לבזותה
		ליגעה

המרים, האם טעמם מר _____ וכתב רש"י שנקראים כך "על שם סופן", מהו סופן המר _____

המאירים, האם אפשר לפרש שהמים ארורים ומקוללים _____ ומדוע _____

אלא מה הפירוש מאירים:

לפי רש"י _____

לפי אונקלוס _____

יט. והשביע אתה הפהו, ואמר אל האשה, אם לא שכב איש אתה, ואם לא שטית טמאה תחת אישה, הנקי ממי המרים המאירים האלה:

והשביע אותה, שמה יהיה: אם לא זינתה _____ אם זינתה _____

איזה מהם מפורש בפסוק _____ ואיך יודעים את השני _____

מדוע התחיל הפסוק ב"אם לא שכב", הרי החשש כאן הוא שכן זינתה _____

כ. ואת, כי שטית תחת אישה וכי נטמאת, ויתן איש בך את שכבתו, מפלעדי אישה:

"כי משמש בד' לשונות"

א.	ב.	ג.	ד.
אי (אם)	דילמא (שמה)	אלא (רק)	דהא (שהרי)

ואת כי שטית, מה הפירוש "כי" האמור כאן _____

המשך פרשת נשא פרק ה'

כא. והשביע הפהון את האשה בשבעת האלה, ואמר הפהון לאשה, יתן ה' אותך לאלה ולשבעה פתוך עמך, פתת ה' את ירכך נפלת, ואת בטנה צכה:

כשבעת האלה, מה היא "שבעת האלה" _____
היינו, שהיא מקבלת על עצמה, את הקללה בשבעה.

יתן ה' אותך לאלה ולשבעה, היינו שכל הרוצה לקלל ולהישבע, ישתמש בה כמשל, מה יאמרו כשירצו:
לקלל _____ להישבע _____

היכן מצינו כמו"כ בברכה, שאדם תולה ברכתו, באדם שהתברך _____
צבה, כתב רש"י כתרגומו, כתוב לשון התרגום _____ ומה פירושו _____

כב. ובאו, המים המאירים האלה במעיה, לצבות בטן ולנפל ירך, ואמרה האשה אמן אמן:

לצבות בטן, כתב רש"י דהוא כמו "להצבות בטן", ופירושו 'שהמים מצבים (מנפחים) את הבטן ומפילים את הירך'.

לצבות בטן ולנפל ירך, האם מדובר על הסוטה, או על האיש שזינתה עמו _____
ומה ההכרח לומר כן _____

אמן אמן, "אמן" הוא הסכמה וקבלת הדברים, דהיינו שבעניית אמן הרי היא מקבלת ע"ע את כל מה שנאמר.

ומכפל הלשון למדו, שעניית האמן כוללת כמה דברים, מה הם

א. _____ ב. _____ ג. _____ ד. _____
ה. _____ ו. _____ ז. _____ ח. _____

כג. וכתב את האלת האלה הפהון בפסוק (ע"ג קלף), ומקה אל מי המרים:

כד. והשקה את האשה, את מי המרים המאירים, ובאו בה המים המאירים למרים:

והשקה את האשה, האם משקה אותה מיד אחר מחיקת האלות במים _____
אלא מתי הוא משקה אותה _____

א"כ מה בא הפסוק כאן לומר לנו _____

לעיל כתוב, "לצבות בטן, ולנפל ירך", מהיכן למדו שנענשת בכל גופה _____

למרים, כתב רש"י 'להיות לה רעים ומרים', ולא שהמים עצמם מרים, היכן כתב רש"י זאת לעיל _____

כה. ולקח הפהון מיד האשה את מנחת הקנאות, ונותנה בכלי שרת, ונותן הכלי על ידיה, והניף את המנחה לפני ה', והקריב אתה אל המזבח:

והניף, רש"י כתב "מוליך ומביא" לאלו צדדים _____ ומה המשך סדר התנופה _____

כתב רש"י "ואף היא מניפה עמו", בידי מי היתה המנחה מונחת _____ והיכן היה ידיו של הכהן _____

והקריב אותה, מה הפירוש והקריב _____ לאיזה מקום במזבח _____

כו. וקמץ הפהון מן המנחה את אזכרתה, והקטיר המזבח, ואחר לשקה את האשה, את המים:

אזכרתה, מה היא האזכרה _____ ולמה נקראת כך _____

כז. והשקה את המים, והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה, ובאו בה המים המאירים למרים, וצבתה בטנה, ונפלה ירכה, והיתה
האשה לאלה בקרב עמה:

והשקה את המים, בפסוק הקודם כבר נכתב "ואחר ישקה וגו'", א"כ מדוע נכתב שוב _____

ובאיזה מקרה אין משקין אותה גם אחר מחיקת השם המיוחד _____

וצבתה בטנה וגו', מה הסדר שהמים בודקים אותה _____ ומדוע בסדר זה _____

והיתה האשה לאלה, כתב רש"י "כמו שפירשתי (לעיל כ"א) שיהיו הכל אלין בה", מה הפירוש "אלין" _____

בקרב עמה, כתב רש"י "הפרש יש בין אדם המתנוול במקום שניכר, לאדם המתנוול במקום שאינו ניכר" _____

היכן בזיונה מרובה, במקום הניכר או במקום שאינו ניכר _____ ואיך מדובר כאן _____

המשך פרשת נשא פרק ה'

כה. ואם לא נטמאה האשה, וטהרה הוא, ונקתה, ונזרעה זרע:

ואם לא נטמאה האשה, וטהרה היא, מאחר שכבר כתב "ואם לא נטמאה האשה", מדוע כתוב שוב "וטהרה היא"

אלא כך ביאור הפסוק: "אם לא נטמאה" מתי _____ וממה "טהרה היא" _____

ונקתה, האם הכוונה שהיא נקיה מעוון, או שהיא תתנקה מהמים המאירים _____

ומה נוסף ב"ונזרעה זרע" _____

כט. זאת תורת הקנאות, אשר תשטה אשה תחת אישה (בעלה), ונטמאה:

ל. או איש, אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו, והעמיד את האשה לפני ה', ועשה לה הכהן, את כל התורה הזאת:

או איש, האם "או" הוא לשון בחירה בין שני אפשרויות, או לשון "אם" _____

וכך ביאור הפסוקים, "זאת תורת הקנאות" של אשה אשר תשטה תחת בעלה, אם בעלה קינא לה, והיא עברה על קינויו, אזי יעמיד אותה לפני הכהן, "ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת".

לא. ונקח האישי מעון, והאשה ההוא, תשא את עונה: (פ)

ביאור "ונקה האיש מעון"

ממה	מי נקי	האם מדובר שמתה	
			לפירוש א'
ממה שנסתרה אחר לסתרה			לפירוש ב'

רמב"ם הלכות סוטה - פרק שלישי

א. כיצד סדר השקאת סוטה. הבעל בא לבית דין שבעירו, ואומר להן אשתי זו קנאתי לה עם פלוני, ונסתרה עמו, ואלו הן עדי, והרי היא אומרת שהיא טהורה, ואני רוצה להשקותה לבדוק הדבר. ובית דין שומעין דברי העדים. ומוסרין לו שני ת"ח וכו' שהרי נאסרה עליו עד שתשתה. ומשלחין אותו לירושלים, שאין משקין את הסוטה אלא בבית דין הגדול של שבעים זקנים במקדש.

ב. הגיעו לירושלים, בית דין הגדול מושיבין אותה ביניהן, ומאיימין עליה שלא בפני בעלה, ומפחידין אותה פחד גדול שלא תשתה. ואומרים לה בתי, הרבה היין עושה, הרבה שחוק עושה, הרבה ילדות עושה, הרבה שכנים רעים עושים, אל תגרמי לשם הגדול שנכתב בקדושה שימחה על המים. ואומרין לה בתי הרבה קדמוך ונשטפו, ואנשים גדולים ויקרים תקף יצרן עליהן ונכשלו. ומגידין לה מעשה יהודה ותמר כלתו, ומעשה ראובן בפילגש אביו על פשטו, ומעשה אמנון ואחותו. כדי להקל עליה עד שתודה. ואם אמרה הן נטמאתי, או איני שותה, יוצאה בלא כתובה והולכת לה.

ג. עמדה בדיבורה שהיא טהורה. מביאין אותה לשער מזרחי של עזרה שהוא כנגד קודש הקדשים. ומעלין אותה ממקום למקום ומקיפין בה כדי ליגעה עד שתקצר נפשה אולי תודה.

ד. אם עמדה בדיבורה, מביאין אותה כנגד שער המזרח מבחוץ ומעמידין אותה שם. היתה מתכסה בלבנים, מתכסה בשחורין. ואם היו השחורין נאין לה, מתכסה בבגדים שאין לה בהן נוי. ומסירין כל כלי כסף וזהב שעליה.

ה. ומקבצין עליה קבוץ גדול של נשים, שכל הנשים הנמצאות שם חייבות לראותה, שנאמר (יחזקאל כג-מח) 'וַיִּנְסְרוּ כָּל הַנְּשִׁים וְלֹא תַעֲשֶׂנָּה כְּזַמְתְּכֶנָּה'. וכל איש שיחפוץ לבא לראותה יבא ויראה. והיא עומדת ביניהן בלא רדיד ובלא מטפחת אלא בבגדיה וכיפה שעל ראשה, כמו שהאשה בתוך ביתה.

ו. ואין מניחין שם לא עבדיה ולא שפחותיה, מפני שהיא מכרת אותן, ודעתה מתיישבת בהן.

ז. ואחר כך משביעה הכהן בלשון שהיא מכרת, ומודיעה בלשונה, שלא גרם לה אלא קנוי וסתירה שקנא לה בעלה, ונסתרה. ואומר לה בלשון שמכרת 'אם לא שָׁכַב אִישׁ אִתְּךָ, וְאִם לֹא שָׁטִית טְמֵאָה תַּחַת אִישׁךָ, הִנְקִי מִמִּי הַמְּאָרְרִים הָאֵלֶּה' (פסוק ט), 'וְאֵת כִּי שָׁטִית תַּחַת אִישׁךָ וְכִי נְטַמְאִית, וַיִּתֶּן אִישׁ בְּךָ אֶת שְׁכַבְתּוֹ, מִבְּלַעֲדֵי אִישׁךָ' (פסוק כ), 'וַיִּתֶּן ה' אוֹתָךְ לְאֵלֶּה וּלְשַׁבְעָה בְּתוֹךְ עַמְּךָ, בְּתֵת ה' אֶת יָרְכָךְ נִפְלֵת, וְאֵת בְּטִנְךָ צָבָה' (פסוק כא), 'וַיָּבֵאוּ הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמַעֲיָה, לְצַבּוֹת בָּטָן וּלְנִפְל יָרֵךְ' (פסוק כב). והיא אומרת 'אֲמֵן אֲמֵן' (שם). בלשון שמכרת. ומודיעה שהבטן היא תלקה תחלה, והירך בסוף, כדי שלא להוציא לעז על המים.

ח. ואחר כך מביא מגילה של עור טהור כמו ספר תורה, וכותב עליה בלשון הקודש בדיו שאין בו קנקנתום, לשמה של אשה כמו הגט. וכותב כל הדברים שהשביע אותה בהם אות באות מילה במילה. וכותב את השם ככתבו. ואינו כותב "אמן, אמן".

ט. ואחר כך מביא כלי חרש שלא נעשה בו מלאכה מעולם, ולא ייראה ככלי בלה מאורך הזמן. ואם החזירו לכבשן עד שנתחדש כשר. ונותן לתוכו חצי לוג מים מן הכיור. ובחצי לוג שהיה במקדש היה מודדו. ונכנס בו להיכל.

המשך דברי הרמב"ם הלכות סוטה

- י. ומקום היה שם אמה על אמה לימין הנכנס, ובו טבלא של שיש וטבעת קבועה בה. מגביה הטבלא ולוקח עפר מקרקע המשכן. ונותנו על גבי המים כדי שִׁיֶרָאָה על פני המים. ונותן לתוכן דבר מר כגון לענה וכיוצא בה, שנאמר 'מִי הַמְרִים' (פסוק יח). ומוחק לתוכן המגילה לשמה, וימחק יפה יפה עד שלא ישאר במגילה רושם הניכר.
- יא. ואחר כך כהן אחד בא אליה מכהני העזרה, ואוחז בבגדיה מכנגד פניה וקורע עד שהוא מגלה את ליבה. ומגלה שעררה וסותר מחלפות ראשה כדי לנוולה. ומביא חבל מצרי כדי להזכירה מעשה מצרים שעשתה. ואם לא מצאו מצרי מביא חבל מכל מקום. וקושרו וכו', כדי שלא יפלו הבגדים ונמצאת ערומה שהרי נקרעו.
- יב. ואחר כך מביא עשרון קמח שעורים משל בעל. ונותנו בכפיפה מצרית. והחבל והכפיפה באין משיירי הלשכה. ונותנו לידיה כדי ליגעה.
- יג. ואחר כך לוקח המנחה מן הכפיפה ונותנה לכלי שרת. ואינו נותן עליה שמן ולא לבונה. ואם נתן לוקח על השמן בפני עצמו ועל הלבונה בפני עצמה. שנאמר 'לֹא יִצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לְבָנָה' (פסוק טו).
- יד. ובכל זמן שפורע ראשה, ונותן העשרון על ידיה, יהיו המים בכלי ביד הכהן, ויראה אותה את המים שנאמר 'וַיִּבֶד הַפֶּהֶן יְהִיו מִי הַמְרִים הַמְאָרְרִים' (פסוק יח).
- טו. ואחר כך משקה אותה. ואחר שתשתה לוקח כלי שרת שבו המנחה ונותנו על ידיה. וכהן מניח ידו תחתיה ומניפה במזרח כשאר כל התנופות. מוליך ומביא מעלה ומוריד. ואחר כך מגיש המנחה לקרן דרומית מערבית של מזבח כשאר מנחות של יחיד. וקומץ ומקטיר הקמץ. והשאר נאכל לכהנים.
- טז. אם טהורה היא, יוצאת והולכת לה והרי היא מותרת לבעלה. ואם טמאה היא מיד פניה מוריקות ועיניה בולטות, והיא מתמלאת גידין גידין והן אומרין הוציאוה (הוציאוה) כדי שלא תפרוש נדה והנדות מטמאות עזרת נשים. והן מוציאין אותה מעזרת נשים שהיא עומדת בה. ובטנה צבה בתחלה ואחר כך תפול ירכה ותמות.
- יז. באותה שעה שתמות היא, ימות הנואף שהשקה על ידו בכל מקום שהוא, ויארעו לו מאורעות שארעו לה, 'לְצַבּוֹת בָּטָן וְלִנְפֹל יָרֵךְ', וכו' (פסוק כב).
- כב. סוטה ששתת והיתה טהורה הרי זו מתחזקת ופניה מזהירות. ואם היה בה חולי יסור. ותתעבר ותלד זכר. ואם היה דרכה לילד בקושי תלד במהרה. היה דרכה לילד נקבות תלד זכרים.
- כד. אשה שזנתה באונס או בשגגה וכו', אין המים בודקין אותה, שנאמר 'וְהָיָא לֹא נִתְפָּשָׁה' (פסוק ג) פרט לאנוסה, שהרי נתפשה בחזקה. 'וַיִּתְמַעַל מֵעַל בְּאִישָׁה' (פסוק כז) פרט לשוגגת.

סדר השקאת סוטה

סדר הכתוב בתורה	כתוב המקור	הסדר לפי רש"י	הסדר לפי הרמב"ם
א. הבעל מביא את אשתו, ומנחת קנאות	פסוק י"ג	א	א
ב. הכהן מביא מים, ונותן בהם עפר	פסוק י"ד	ב	ב
ג. הכהן סותר את שעררה, ונותן את המנחה על ידיה		ג	ג
ד. הכהן משביע את האשה שבועת האלה.		ד	ד
ה. הכהן כותב את האלות במגילת קלף		ה	ה
ו. הכהן מוחק המגילה במים		ו	ו
ז. הכהן משקה את האשה		ז	ז
ח. הכהן מקדש את המנחה בכלי שרת	פסוק כ"ה	ח	ח
ט. הכהן והאשה מניפים יחד את המנחה והכהן מגישה אל קרן המזבח		ט	ט
י. הכהן קומץ את המנחה, ומקטירה		י	י
יא. בדיקת המים אם טמאה היא, מתה, ואם לא נטמאה, וניקתה ונזרעה זרע.		יא	יא

המשך פרשת נשא

פרק ו'

פרשת נזיר:

א. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

ב. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אִישׁ אִוְּ אִשָּׁה, כִּי יַפְלֵא לְנֹדֵד נָזִיר, לְהַזִּיר לָהּ:

כִּי יַפְלֵיא, 'יִפְרָשׁ' (כך הגירסא ברש"י, ע"פ פירושו בפרשת בחוקתי כ"ז ב', ובגמ' חגיגה י), דהיינו שיפרש הנדר בפיו.

למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה _____

ומדוע הוא צריך לעשות כן _____

נדר נזיר, מה הפירוש "נזיר" _____ וממה הוא מתנזר _____

להזיר לה? מה הכוונה "להזיר לה" _____

ג. מִיֵּן וְשִׁכַר נִזְיֵר, הַמֵּיִן יֵיֵן וְהַמֵּיִן שִׁכַר לֹא יִשְׁתָּה, וְכָל מִשְׁרֵת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתָּה, וְעֲנָבִים לְחַיִּים וְיִבְשִׁים לֹא יֵאָכֵל:

ד. כָּל יְמֵי נְזִירוֹ, מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגִּפְסָן תֵּיֵן, מִחֲרָצִנִים וְעַד זֶג, לֹא יֵאָכֵל:

מִיֵּן וְשִׁכַר, כתב רש"י, כתר גומו "מחמר חדת ועתיק"

ביאור דברי רש"י

התרגום	פרש	איזו מילה בפסוק מתרגם	מדוע נקרא כן
"חמר חדת ועתיק"			*****
"חמר חדת ועתיק"			

וכל משרת, כתב רש"י "לשון צביעה (טבילה) במים או בכל משקה", דהיינו, שהנזיר אסור לשתות משקה שהענבים היו טבולים ושרויים בתוכו.

מחרצנים ועד זג, באר מה זה: "חרצנים" _____ "זג" _____ ולמה נקרא כך _____

ה. כָּל יְמֵי נְזִירוֹ, תַּעֲרֵר לֹא יַעֲבֹר עַל רֵאשׁוֹ, עַד מְלֵאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזִּיר לָהּ קֹדֶשׁ יְהוָה, גִּדֵּל פָּרַע שְׁעַר רֵאשׁוֹ:

קדוש יהיה, מה יהיה קדוש _____ לגבי מה זה קדוש _____

פרע, מה הפירוש "פרע" _____

כמה הוא הזמן הקצר ביותר להחשב "פרע" _____

מכאן למדו בגמ' נזיר ו: "סתם נזירות שלוש יום" ('סתם נזירות', היינו, המקבל על עצמו נזירות, ולא פירש כמה זמן יהיה נזיר).

ו. כָּל יְמֵי הַזִּירוֹ לָהּ, עַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֵא (לא יכנס לאהל המת):

ז. לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ, לְאָחִיו וּלְאָחֹתוֹ, לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמַתָּם, כִּי נָזֵר אֶלְהִיו עַל רֵאשׁוֹ:

ח. כָּל יְמֵי נְזִירוֹ, קֹדֶשׁ הוּא לָהּ:

ביאור "קדוש הוא", ו"קדוש יהיה"

לענין מה הוא קדוש	מה הוא הדבר הקדוש	
		"קדוש הוא"
		"קדוש יהיה" (פסוק ה')

המשך פרשת נשא פרק ו'

בפסוק י"ג כתוב מהו הסדר של נזיר שהשלים את ימי נזירותו, וכאן בא הכתוב לומר את דין נזיר שנטמא בתוך ימי נזירותו.
ט. וכי ימות מת עליו בפתע פתאום, וטמא ראש נזרו, וגלח ראשו ביום טהרתו, ביום השביעי יגלחנו:

פירוש "בפתע פתאום"

	"פתע"	"פתאום"
לפירוש א'		
לפירוש ב'		

וכי ימות מת עליו, מה הכוונה "עליו" _____
 וגלח ראשו ביום טהרתו, טמא מת טעון הזיה בימים ג' וז', וביום השמיני נטהר לגמרי מטומאתו
 "ביום טהרתו", האם הכוונה ליום השביעי שמזה ומטהר בו, או ליום השמיני שנטהר בו לגמרי
 ומניין _____ ומדוע כתוב "ביום טהרתו" _____
 י. וביום השמיני, יבא שתי תרים או שני בני יונה, אל הכהן, אל פתח אהל מועד:
 וביום השמיני יביא שתי תורים, "ביום השמיני", בא למעט שאם הביא קרבנו ביום אחר, הקרבנות פסולים
 אלו ימים זה בא למעט _____

ביאור מדוע א"א לומר שממעט את היום התשיעי

פרש	איזה זמן קבע להם	ומנין שכשר גם לאחר זמן זה
קריבין		"ומנין שכשר גם לאחר זמן זה"
מקריבין		

יא. ועשה הכהן אחד מהתורים או בני יונה לחטאת, ואחד מהם לעלה, וכפר עליו מאשר חטא על הנפש, וקדש את ראשו ביום ההוא:
 מאשר חטא על הנפש, מה הוא חטאו של הנזיר
 לפירוש א' _____
 לרבי אלעזר הקפר _____
 ובגמ' נזיר יט. הקשה לדברי רבי אלעזר הקפר, מדוע כתוב כן רק בנזיר טמא, ולא בנזיר טהור, עיי"ש, ובתוס' ב"ק צא ע"ב.
 וקדש את ראשו, איך הוא מקדשו _____
 יב. והזיר לה' את ימי נזרו, והביא כבש בן שנתו לאשם, והימים הראשונים (שהיה בהם נזיר קודם שנטמא) יפלו, כי טמא נזרו:
 והזיר לה' את ימי נזרו, פרש _____
 והימים הראשונים יפלו, מה הכוונה "יפלו" _____
 עתה מפרש הכתוב את סדר הנזיר ביום מלאות נזירותו, (בין בנזיר שנטמא וחידש ימי נזירותו, ובין בנזיר שטהור מתחילתו).
 יג. וזאת תורת הנזיר, ביום מלאות ימי נזרו, יביא אותו, אל פתח אהל מועד:
 יביא אותו, מי מביא את מי _____
 כתוב עוד דוגמא שרבי ישמעאל פירש באופן זה _____
 יד. והקריב את קרבנו לה', כבש בן שנתו תמים אחד לעלה, וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת, ואיל אחד תמים לשלמים:

המשך פרשת נשא פרק ו'

טו. וְסַל מִצֹּת, סֹלֶת חֲלֵת בְּלוֹלַת בְּשֵׁמֶן, וְרִקְיָקִי מִצֹּת מְשֻׁחִים בְּשֵׁמֶן, וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם:

ומנחתם ונסכיהם, אלו מקרבנות הנזיר טעונים מנחה ונסכים _____

מדוע צריך לכתוב זאת, הרי גם שאר עולות ושלמים טעונים מנחה ונסכים _____

ביאור הלימוד: אחת מי"ג מידות שהתורה נדרשת בהן, היא

"כל דבר שהיה בכלל, ויצא לידון בדבר החדש, אי אתה יכול להחזירו לכללו, עד שיחזירנו הכתוב בפירוש לכללו".

"כל דבר" היינו עולה ושלמים של נזיר, "שהיה בכלל" כל שאר קרבנות עולה ושלמים הטעונים נסכים.

"ויצא מן הכלל" כאן בפסוק, שהרי הצריך הכתוב להביא עימם לחם, ולכן יצאו לגמרי, ואין טעונים מנחות ונסכים כשאר עולות ושלמים.

"אי אתה יכול להחזירו לכללו", ולחייב בהם מנחות ונסכים.

"עד שיחזירנו הכתוב בפירוש לכללו", ולכן הוצרך הכתוב ללמדנו שגם הם חייבים במנחות ונסכים.

חלות בלוֹלַת בְּשֵׁמֶן, וְרִקְיָקִי מִצֹּת מְשֻׁחִים בְּשֵׁמֶן, כמה מינים הוא מביא _____ וכמה מכל מין _____

טז. וְהַקְרִיב (יקרב) הַכֹּהֵן את הנזיר ואת קרבנותיו לִפְנֵי ה', וְעָשָׂה (יקריב) אֶת הַטָּאֲתוֹ וְאֶת עֹלֹתוֹ:

אחרי שהקריב את החטאת, ואת העולה, בא הכתוב לפרש סדר הקרבת איל השלמים.

יז. וְאֶת הָאֵילִי יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַה', עַל סַל הַמִּצֹּת, וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ:

זבח שלמים ל'ה' על סל המצות, האם הוא שוחט את השלמים "על סל המצות" _____

אלא מה הכוונה "על" _____

את מנחתו ואת נסכו, של איזה קרבן _____

סיכום קרבנות הנזיר במלאות ימי נזירותו

האם טעון מנחה ונסכים	מין הבהמה	סוג הקרבן	
			א.
			ב.
			ג.

יח. וּגְלַח הַנְּזִיר, פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נְזָרוֹ, וְלָקַח אֶת שְׁעַר רֹאשׁ נְזָרוֹ, וְנָתַן עַל הָאֵשׁ, אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים:

וגלח הנזיר פתח אהל מועד, העזרה נקראת "פתח אוהל מועד", האם הכוונה שיגלח את שערו בעזרה _____

מדוע אין לפרש כן _____

אלא כוונת הכתוב ללמד את זמן גילוח הנזיר, מה הוא הזמן _____

וכיצד זה נרמז במילים "פתח אוהל מועד" _____

סכס, האם "וגלח הנזיר פתח אוהל מועד", מדבר על מקום הגילוח, או על זמן הגילוח _____

אשר תחת זבח השלמים, כיצד היו מבשלים את השלמים _____

והיכן היו מבשלים אותו _____ ומדוע _____

והיכן היה נותן את שערות הנזיר _____

יט. וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזֵּזַע הַיְמָנִית בְּשֵׁלָה מִן הָאֵילִי, וְחֲלַת מִצֶּה אַחַת מִן הַסֶּל, וְרִקְיָקִי מִצֶּה אֶחָד, וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַנְּזִיר, אַחַר הַתְּגַלְחוֹת אֶת נְזָרוֹ:

הזרוע בשלה, פרש _____

המשך פרשת נשא פרק ו'

כ. וְהִנִּיף אֹתָם (החלה, הרקיק, והזרוע) הַכֹּהֵן יחד עם הנזיר הַתְּנוּפָה לְפָנָיו ה', קָדַשׁ הוּא לְכַהֵן, עַל (בנוסף ל) חֲזוּה הַתְּנוּפָה, וְעַל (ובנוסף ל) שׁוֹק הַתְּרוּמָה, וְאַחַר יִשְׁתָּה הַנְּזִיר יָיִן (אם ירצה):

קודש הוא לכהן, פירוש, שהן תרומה לכהן. אלו דברים ניתנים לכהן _____
ונאמר "קודש הוא", לשון יחיד, לפי שקאי על המונף, ש"הוא" יהיה לכהן.

על חזה התנופה, מה פירוש 'על' _____ והיינו שהכהן מקבל בשלמי נזיר את הזרוע, בנוסף לחזה ושוק שמקבל בכל שלמים.
ומדוע הוצרך לכתוב, פעם נוספת שהחזה ושוק ניתן לכהן, הרי בכל שלמים כן הוא הדין

כתב רש"י: 'לפי שהיו שלמי נזיר בכלל', בכלל מה הם היו _____

יציאו מן הכלל לידון בדבר החדש', מה הדבר החדש הנוהג רק בשלמי נזיר _____

לכך 'הוצרך להחזירו לכללו', לגבי איזה דין החזירו לכללו _____
סיכום המתנות שהכהן מקבל מקרבנות שלמים:

מה מקבל בכל קרבנות שלמים _____

ומהו הדבר הנוסף שמקבל בשלמי נזיר _____

כא. זאת תורת הנזיר אשר ידר, קָרְבָּנו לַה' עַל נְזֹרוֹ, מִלֶּבֶד אֲשֶׁר תִּשָּׂג יָדוֹ, כְּפִי נְדָרוֹ אֲשֶׁר יָדָר, כִּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נְזֹרוֹ: (פ)

ביאור הפסוק

אמר	האם הוא מוסיף על תורת הנזיר, או ממעט	כמה קרבנות צריך להביא	היכן כתוב זאת בפסוק
הריני נזיר, על מנת לגלח על מאה עולות ועל מאה שלמים			
הריני נזיר חמש נזירות, על מנת לגלח על שלש בהמות הללו			

מדברי הרמב"ם הלכות נזירות

פרק ג':

א. סתם נזירות שלשים יום. כיצד. מי שאמר הריני נזיר אין פחות משלשים יום. ואפילו אמר הריני נזיר נזירות גדולה עד מאד הרבה, הרי זה נזיר שלשים יום, שהרי לא פירש זמן.

ב. פירש זמן פחות משלשים, כגון שאמר הריני נזיר יום אחד או עשרה ימים או עשרים יום, הרי זה נזיר שלשים יום שאין נזירות פחותה משלשים יום, ודבר זה הלכה מפי הקבלה.

ג. פירש זמן יותר משלשים יום, כגון שאמר אחד ושלשים יום, או ארבעים, או מאה יום, או מאה שנה, הרי זה נזיר כזמן שפירש לא פחות ולא יותר.

פרק ו':

ג. נזיר שנטמא בין בזדון בין בשגגה, ואפלו טמאוהו עכו"ם באונס, סתר הכל, ומגלח תגלחת טומאה ומביא קרבנות טומאה, ומתחיל למנות ימי נזירות, שנאמר 'וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ'. ואפילו נטמא ביום מלאת ימי נזרו בסוף היום, סתר הכל.

פרק ח':

א. תגלחת הטהרה כיצד היא. כשיגמור הנזיר ימי נזירותו, מביא שלש בהמות, כבש לעולה, וכבשה לחטאת, ואיל לשלמים. ומביא עם איל השלמים ששה עשרונות, ושני שלישי עשרון סולת. אופה מהן עשרים חלה, עשר חלות מצות, ועשרה רקיקי מצות. ומושח העשרים ברביעית שמן. ושיעור זה הלכה למשה מסיני. ומביא העשרים בכלי אחד.

ב. ושוחט החטאת תחלה, ואחר כך העולה, ואחר כך שלמים, ואחר כך מגלח. ואם גילח אחר ששחט החטאת או העולה יצא. ומבשל השלמים או שולקן, ולוקח מן הרוטב של זבחי השלמים ונותן על השער, ואחר כך משליכו לאש תחת דוד השלמים, ואם השליכו תחת החטאת יצא.

ג. והיכן מגלח שערו, בעזרת הנשים בלשכת הנזירים שהיתה שם בקרן מזרחית דרומית, ושם מבשלין את שלמיהן, ומשליכין שערן לאש. ואם גילח במדינה יצא. ובין שגילח במדינה ובין שגילח במקדש, תחת הדוד הוא משליך שערו. ואינו מגלח עד שיהיה פתח העזרה פתוח, שנאמר 'פֶּתַח אֱהָל מוֹעֵד'. לא שגלח כנגד הפתח שזה בזיון מקדש הוא.

ד. ואחר כך נוטל הכהן את הזרוע בשלה מן האיל, וחלת מצה אחת מן הסל, ורקיק אחד, ונותן על כפי הנזיר או הנזירה, ומניפן ואחר כך הותר הנזיר לשתות יין ולהיטמא למתים.

המשך פרשת נשא פרק ו'

שאלות סיכום:

א. הדברים האסורים והמותרים לנזיר:

ה.	ד.	ג.	ב.	א.	
					מה אסור לו לשתות
					מה אסור לו לאכול

מה עוד נאסר על הנזיר לעשות א. _____ ב. _____

ב. כמה הוא זמן הנזירות:

כשלא פירש זמן לנזירותו (רש"י פסוק ה', ורמב"ם פרק ג' הלכה א')

כשפירש שמקבל נזירות פחות מל' יום (רמב"ם שם הלכה ב')

כשפירש שמקבל נזירות יותר מל' יום (שם הלכה ג')

ג. נזיר שנטמא:

מתו הוא מגלח את שער ראשו _____

מתו הוא מביא קרבנותיו _____

אחר טהרתו, האם ממשיך את ימי הנזירות שנותרו לו, או שמתחיל שוב מתחילה _____

ד. דין הנזיר ביום מלאות ימי נזרו:

להיכן הוא צריך לבוא _____

אלו סוגי לחמים הוא צריך להביא א. _____ ב. _____

וכמה מכל מין _____

על ידי מה מתקדשים הלחמים _____

היכן הוא מגלח את שערו _____

ומה עושים עם השערות _____

ה. קרבנות הנזיר:

ומאיזה מין	אלו קרבנות מביא		
		א.	נזיר שנטמא (ביום טהרתו)
		ב.	
		ג.	
		א.	נזיר טהור (במלאות ימי נזרו)
		ב.	
		ג.	

ו. מתנות כהונה מקרבנות הנזיר:

מאיזה קרבן הכהן מקבל מתנות _____

ומה הוא מקבל מקרבן זה, א. _____ ב. _____ ג. _____

מה עוד מקבל הכהן, א. _____ ב. _____

ז. תנופה:

באלו דברים עושים תנופה _____

מי מניפם _____

המשך פרשת נשא פרק ו'

ברכת כהנים:

כב. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה, לֵאמֹר:

כג. דַּבֵּר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם: (ס)

אמור להם, לא כתוב אמור, אלא "אמור", היינו שזו מצוה תמידית, ואינה מוגבלת בזמן ובמקום.

אלו דוגמאות הביא רש"י שהם ג"כ תמידיים

אמור להם, אחרי שכבר כתוב "כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", מה בא "אָמֹר לָהֶם" ללמדנו

אמור, כתב רש"י "מלא", באר כוונתו

מה לומדים מזה

כד. יְבָרְכֶה ה', וְיִשְׁמְרֶה: (ס) כה. יָאֵר ה' פְּנֵי אֱלֹהֵי, וַיִּחַנֶּה: (ס) כו. יֵשָׂא ה' פְּנֵי אֱלֹהֵי, וַיִּשֶׂם לָהּ שְׁלוֹם: (ס)

פרש הברכות דלהלן:

יברך ה' וישמרך

ובמה שונה מתנת הקב"ה ממתנת בשר ודם

יאר ה' פניו אליך ויחנך

ישא ה' פניו אליך

וישם לך שלום, פירוש, ויתן לך שלימות שלא יאונה לך כל רע, לא מחיה ולא מאויב (ע"פ אבן עזרא).

כו. וְשָׂמוּ אֶת שְׁמֵי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָנִי אֲבָרְכֶם: (ס)

ושמו את שמותי, (יְבָרְכֶה ה' וגו', "יָאֵר ה' וגו'", "יֵשָׂא ה' וגו'"), באיזה שם יברכום

אולם איתא במסכת תמיד פ"ז מ"ב, ש"במקדש היו אומרים את השם ככתבו" (ביו"ד ה"א), "ובמדינה בכנויו" (באל"ף דל"ת), שאין מזכירין את השם ככתבו אלא במקדש בלבד.

ואני אברכ, את מי ה' יברך: לל"א

לל"ב

פרק ז'

חנוכת המזבח ע"י הנשיאים:

א. וַיְהִי, בַּיּוֹם בָּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדָּשׁ אֹתוֹ וְאֶת כָּל כְּלָיו, וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כְּלָיו, וַיִּמְשַׁח אֹתָם וַיִּקְדָּשׁ אֹתָם:

ויהי ביום כלות משה, לפי המסורה שבידינו כתוב "כלות", אולם לרש"י הייתה גירסא 'כלת', בלא ו'

תיבת 'כלת' ניתן לנקד 'כָּלַת', מלשון כָּלָה, מה נרמז בזה

כלות משה, מי עשה את המשכן

א"כ מדוע כתוב "כלות משה להקים"

היכן עוד מצינו דבר זה

ביום כלות משה להקים, כתב רש"י ולא נאמר "ביום הקים"

מה דרשו מזה שנכתב "ביום כלות משה להקים"

ומה היה ביום השמיני למלואים

וכך מתפרש הפסוק, ויהי ביום שכלה משה את הקמותיו של המשכן.

הדברים שנעשו עם הקמת המשכן

ז'ניסן	ג'ניסן	ב'ניסן	ראש חודש ניסן	
				מה עשו ביום זה

המשך פרשת נשא פרק ז'

ב. ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם, הם נשיאי המטות הם העומדים על הפקדים:

הם נשיאי המטות, תיבות אלו מיותרות, מה מרומז בהם _____

ובזכות מה זכו להיות נשיאים _____

הם העומדים על הפקודים, פרש _____

ג. ויביאו את קרבנם לפני ה', שש עגלות צב, ושני עשר בקר למשוך העגלות, עגלה אחת על ידי שני הנשיאים, ושור לאחד (פירוש שכל

אחד הביא שור), ויקריבו אותם לפני המשכן: עיין רמב"ן שפירש מדוע העגלות נקראים "קרבן".

שש עגלות צב, מה הפירוש "צב" _____

ויקריבו אותם לפני המשכן, האם משה קיבל את העגלות כשהביאום _____ ומתי קיבלם _____

האם בנדבת המשכן התנדבו הנשיאים לפני בני" או אחריהם _____ ומדוע _____

ומדוע בחנוכת המשכן התנדבו תחילה _____

ד. ויאמר ה' אל משה, לאמר:

ה. קח מאתם, והיו כדי לעבד את עבדת משה אהל מועד, ונתתה אותם אל הלויים, איש כפי צורך עבדתו:

ו. ויקח משה, את העגלות ואת הבקר, ויתן אותם אל הלויים:

ז. את שתי העגלות, ואת ארבעת הבקר, נתן לבני גרשון, כפי עבדתם:

ח. ואת ארבע העגלות, ואת שמונת הבקר, נתן לבני מררי, כפי עבדתם, ביד איתמר בן אהרן הכהן:

ט. ולבני קהת לא נתן עגלות ובקר, כי עבדת הקדש עליהם, בפתח ישא:

ביאור "איש כפי עבודתו"

ומדוע	האם משה נתן להם עגלות ובקר, וא"כ כמה	מה היה משאם	
		המשכן, האהל, מכסוהו, מסך פתח אהל אולם, קלעי החצר, מסך פתח החצר, איתרו!	בני גרשון
		האחון, השלחן, המנורה, המזבחות, וכלי הקודש אשר ישרתו בהם, המסך	בני קהת
		קרשי המשכן, ריחיו, ארופו, ארנו, וכל כליו וכל עבודתו, ארופי החצר, ארנית, איתת, איתרהם	בני מררי

קרבנות הנשיאים לחנוכת המזבח:

י. ויקריבו הנשיאים, את חנפת המזבח, ביום המשח אותו, ויקריבו (קירבו) הנשיאים את קרבנם, לפני המזבח:

ויקריבו הנשיאים את חנוכת המזבח, לעיל נתנדבו עגלות ובקר למשא המשכן וכליו

מה הוסיפו והתנדבו כאן _____

ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח, מדוע הקריבום רק לפני המזבח _____

יא. ויאמר ה' אל משה, נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום, ויקריבו את קרבנם, לחנפת המזבח: (ס)

יקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח, גם אחר שציווהו הקב"ה לקבל מהם הקרבנות, עדיין הסתפק משה רבינו בסדר הקרבנות

מה היו צדדי הספק _____

ומה אמר לו הקב"ה לעשות _____

המשך פרשת נשא פרק ז'

יב. וַיְהִי, הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת קֶרְבָּנוֹ. נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינדָב. לְמִטֵּה יְהוּדָה:

ביום הראשון, יום הראשון, ראשון הידוע, רש"י מפרש, שנתעטר בעשר עטרות - מעלות, שבכולם הוא ראשון.

מה הם: א. _____ ב. _____

ג. ראשון להשכנת שכינה בעם ישראל, ד. ראשון לאיסור הקרבה בבמות, ה. ראשון לעבודת הכהונה (שעד אז היתה העבודה בבכורות), ו. ראשון לברכת כהנים, ז. ראשון לעבודה של קרבנות תמיד, ח. ראשון לחדשים (כדכתיב "החדש הזה לכם ראש חדשים"), ט. ראשון לאכילת קדשים בתוך הקלעים, י. ראשון לירידת האש מן השמים על המזבח.

נחשון בן עמינדב למה יהודה, כתב רש"י "יחסו הכתוב על שבטו", האם בא לומר שגם הקרבן היה ממזמן השבט _____

אלא משל מי היה הקרבן _____ היכן זה כתוב _____

יג. וַקֶּרְבָּנוֹ, קִעֲרַת כֶּסֶף אַחַת. שְׁלִשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ, מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שֶׁמֶשְׁקָלוֹ שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן, לְמִנְחָה:

שניהם מלאים סולת בלוּלָה בשמן לְמִנְחָה, האם מדובר ב'מנחת נסכים' השייכים לקרבנות _____

אלא איזו מנחה זו _____

יד. כָּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב, מִלֵּאָה קִטְרֶת:

עשרה זהב, כתב רש"י "כתרגומו", וז"ל התרגום "מתקל עשר סלעין (היינו מטבעות מכסף), היא דדהב",

התרגום מפרש שכתוב כאן ב' דברים: א. כמה משקל הכף, ב. ממה היא עשויה.

מה היה משקלה _____ וממה היא עשויה _____

מלאה קטורת, בקטורת זו היו שני דברים שהם הוראת שעה

מה הם: א. _____ ב. _____

טו. פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר, אֵיל אֶחָד, כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ, לְעֹלָה:

פר אחד, "פר" הוא לשון יחיד, וא"כ לא היה צריך לכתוב "אחד", אלא מה בא ללמדנו _____

טז. שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד, לְחֻטָּאת:

שעיר עזים אחד לחטאת, כתב רש"י, שהשעיר בא "לכפר על קבר התהום"

באר מה זה "קבר התהום" _____

יז. וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים, בָּקָר שְׁנַיִם, אֵילִם חֲמִשָּׁה, עֲתוּדִים (עזים זכרים) חֲמִשָּׁה, כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה. זֶה קֶרְבַּן נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינדָב: (פ)

יח. בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, הַקָּרִיב נִתְנַאֵל בֶּן צוּעֵר, נְשִׂיא יִשְׁשַׁכָּר:

יט. הַקָּרִיב אֶת קֶרְבָּנוֹ, קִעֲרַת כֶּסֶף אַחַת. שְׁלִשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ, מִזְרֵק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים. סֹלֶת

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה:

ביאור מדוע כתוב "הקריב נתנאל בן צוער", "הקרב את קרבנו"

באר	מה התירוץ	באר הקושיא	
איך מדויק בן בפסוק לכתב הקרב חסר ו"ה, ואפשר לכתוב לשון "הקרב" מה הם הסיבות		מֵאָה כַּתֵּף אֵילִם יִשְׁשַׁכָּר "הקריב" מֵאָה שְׁלֹשׁ כַּתֵּף אֵילִם הַנְּשִׂאִים	קושיא א'
		מֵאָה כַּתֵּף פְּלִימִים "הקריב"	קושיא ב'

כ. כָּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב, מִלֵּאָה קִטְרֶת: כא. פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר, אֵיל אֶחָד, כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ, לְעֹלָה: כב. שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד, לְחֻטָּאת:

כג. וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם, אֵילִם חֲמִשָּׁה, עֲתוּדִים חֲמִשָּׁה, כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שְׁנָה חֲמִשָּׁה, זֶה קֶרְבַּן נִתְנַאֵל בֶּן צוּעֵר: (פ)

המשך פרשת נשא פרק ז'

בגור אריה מבאר הטעם שכתב רש"י את רמזי קרבנות הנשיאים, דוקא אצל שבט יששכר, וז"ל:

"פירש זה כאן, כי אמר שנתנאל בן צוער השיאן עצה זו, ואם לא היה באלו הדברים ענין גדול וחכמה בהם, מאי עצה הוה בקרבנות אלו, כל אדם יכול להשיאן עצה, לכך פירש רש"י, שיש בכל אחד רמז גדול, כמו שמפרש.

וא"ת מה ענין זה לכאן, שנות אדם הראשון ונח, וי"ל כי מלאכת המשכן שקול כמו בריאת העולם, וכל דבר שהיה בבריאת העולם היה במלאכת המשכן וכו', ולפיכך כל יסודי העולם, שהם: אדם, נח, שבעים אומות, התורה, עשרת הדברות, שכל העולם עומד עליהם, נרמז במשכן, לדמות משכן אל כלל העולם".

הרמזים בקרבנות הנשיאים

הרמז	מה זה בא לרמז	במה זה נחשב מיסודי העולם
קערת כסף	זלמטרא תנק"ל (930)	יציר כפיו של הקב"ה, מטרת הכריאה
שלשים ומאה משקלה	מאה ושלשים	שאל נלד את שמעון הושתת העולם, שהצאצאים של קין מתו במזל
מזרק אחד כסף	זלמי תנק"כ (520)	שמעון נמשך קיום העולם אחר המזל
שבעים שקל	שבעים	שבעים אומות, ונתכב ישראל ע"י ששבעים נבוא העולם
כף אחת	כף - יד	"אם לא בריתי (התורה) יומא ולינה, חוקות שמים וארץ לא שמתי"
עשרה זהב	עשרה	"והיו דברות אלו עשרה, להורות כי עליהם העולם עומד, שנבוא לעשרה מאמרות, כפי יקר יתרו]
מלאה קטורת	זלמטרא של "קטרת" 613 (בהחלפת קו"ף בדג"ת על ידי א"ת ב"ש)	"ובונת כל המצות שנאמין באלקינו, ונודה אליו שהוא בראנו, והוא כוונת היצירה" [רמב"ן בא]
פר אחד	פר	"אלה תלדוהם השמים והארץ בהברא" אמר ריב"ק י'בהראש, באברהם, כבבות של אברהם" [ב"ר י"ח]
איל אחד	איל	בת"כ איסוף, "אם אין מעשה אברהם, כבאי הוא מעשה יצחק, וכו', כבאי לכל אחד אחד שיתנה העולם לזיון" [ויק"ר לו ד]
כבש אחד	כבש	"רי יהושע ברי נחמיה שלם רי חנוכה ברי יצחק אמר, שמים וארץ לא נבראו אלא כבבות יעקב, דכתב יוקם ערות יעקב" [שם]
שעיר עזים	שעיר עזים	לא מצאנו הרמז, והי יאיר עינינו
ולזבח השלמים בקר שנים	שנים	שנעו שלם בין ישראל לאביהם שבשמים
אילים חמשה, עתודים חמשה, כבשים חמשה	ז' מנין שלש חמשים	"כמו שאמרו חז"ל, בשל התורה שנקראת יראשית דרכו, וזשכיל ישראל שנקראו יראשית תבואתו". [רש"י בראשית]

המשך פרשת נשא פרק ז'

כד. ביום השלישי, נשיא לבני זבולון, אליאב בן הלן:

ביום השלישי נשיא וגו', רש"י מפרש הפסוק כך, "ביום השלישי היה נשיא המקריב לבני זבולון", וכך הפירוש אצל כל הנשיאים. אולם ביום השני בקרבן נשיא יששכר לא נאמר "נשיא לבני יששכר", לפי שכבר הזכיר את שם המקריב, והמילה "נשיא" באה רק לתאר אותו, לכן כתב רק "נשיא יששכר".

כה. קרבנו, קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: כו. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: כז. פה אחד בן בקר, איך אחד כבש אחד בן שנתו, לעלה: כח. שעיר עזים אחד, לחטאת: כט. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן אליאב בן הלן: (פ)

ל. ביום הרביעי, נשיא לבני ראובן, אליעזר בן שדיאור: לא. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: לב. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: לג. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: לד. שעיר עזים אחד, לחטאת: לה. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן אליעזר בן שדיאור: (פ)

לו. ביום החמישי, נשיא לבני שמעון, שלמיאל בן צורישדי: לו. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: לח. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: לט. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: מ. שעיר עזים אחד, לחטאת: מא. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן שלמיאל בן צורישדי: (פ)

מב. ביום השישי, נשיא לבני גד, אליסר בן דעואל: מג. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: מד. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: מה. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: מו. שעיר עזים אחד, לחטאת: מז. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן אליסר בן דעואל: (פ)

מו. ביום השביעי, נשיא לבני אפרים, אלישמע בן עמיהוד: מט. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: נ. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: נא. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: נב. שעיר עזים אחד, לחטאת: נג. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: (פ)

נד. ביום השמיני, נשיא לבני מנשה, גמליאל בן פדהצור: נה. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: נו. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: נז. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: נח. שעיר עזים אחד, לחטאת: נט. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן גמליאל בן פדהצור: (פ)

ס. ביום התשיעי, נשיא לבני בנמן, אבידן בן גדעני: סא. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: סב. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: סג. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: סד. שעיר עזים אחד, לחטאת: סה. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן אבידן בן גדעני: (פ)

סו. ביום העשירי, נשיא לבני דן, אחיעזר בן עמישדי: סז. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: סח. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: סט. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: ע. שעיר עזים אחד, לחטאת: עא. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: (פ)

עב. ביום עשתי עשר יום, נשיא לבני אשר, פגעיאל בן עכרן: עג. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: עד. פה אחת עשרה זרה, מלאה קטרת: עה. פה אחד בן בקר, איך אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: עו. שעיר עזים אחד, לחטאת: עז. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, בני שנה המשה, זה קרבן פגעיאל בן עכרן: (פ)

המשך פרשת נשא פרק ז'

עח. ביום שנים עשר יום, נשיא לבני נפתלי, אחירע בן עינן: עט. קרבנו קערת כסף אחת, שלשים ומאה משקלה, מזרק אחד כסף שבועים שקל בשקל הקדש, שניהם מלאים סלת בלולה בשמן, למנחה: פ. כף אחת עשרה זהב, מלאה קטרת: פא. פר אחד בן בקר, איל אחד, כבש אחד בן שנתו, לעלה: פב. שעיר עזים אחד, לחטאת: פג. ולזבח השלמים בקר שנים, אילם המשה, עתדים המשה, כבשים בני שנה המשה, זה קרבן אחירע בן עינן: (פ)

סיכום קרבנות חנוכת המזבח:

פד. זאת הנפת המזבח, ביום המשח אותו, מאת נשיאי ישראל, קערת כסף שתים עשרה, מזרקי כסף שנים עשר, כפות זהב שתים עשרה: פה. שלשים ומאה שקלים, היה משקל הקערה האחת העשויה כסף, ושבועים שקלים משקל המזרק האחד, סך משקל כל כסף הכלים יחד, אלפים וארבע מאות שקל בשקל הקדש:

פו. כפות זהב שתים עשרה מלאות קטרת, עשרה עשרה היה משקל הכף (האחד) בשקל הקדש, סך משקל כל זהב הכפות עשרים ומאה: פז. כל בקר לעלה שנים עשר פרים, אילם שנים עשר, כבשים בני שנה שנים עשר, ומנחתם, ושעירי עזים שנים עשר, לחטאת: פח. וכל בקר זבח השלמים, עשרים וארבעה פרים, אילם ששים, עתדים ששים, כבשים בני שנה ששים, זאת הנפת המזבח, אחרי המשח אותו:

ביאור המקראות "ביום המשח אותו", ו"אחרי המשח אותו"

ומדוע אין לומר כן	מה אין לומר	מה לומדים מכאן	
לכה למה מ"ב"ז מ"שח אלת" [ויקרא טז] אלן מ"ש"כ כאן "ביום המשח אלת" כא למה שהקריז לז ב"ז			"ביום המשח אותו" (פסוק פ"ד)
כ"ן ל"ב"ז המשח אלת", למה שהקריז לז ב"ז, א"כ "אחרי המשח אלת", מלמה את הסדר			"אחרי המשח אותו" (פסוק פ"ח)

מה תלמוד לומר:

קערות כסף שתים עשרה

שלשים ומאה הקערה האחת וגו'

כל כסף הכלים וגו'

כפות זהב שתים עשרה

סך כלי כסף וזהב שהביאו הנשיאים

מה היה משקל כולם יחד	מה משקל כל אחד	
		קערות כסף
		מזרקי כסף
	*****	כל כסף הכלים
		כפות זהב

המשך פרשת נשא פרק ז'

שאלות סיכום:

א. הכלים שהביאו הנשיאים

אלו כלים הביאו	מה היה משקלם	במה היו מלאים
א.		
ב.		
ג.		

ב. אלו סוגי קרבנות הקריבו, 1. _____ 2. _____ 3. _____ 4. _____

ג. אלו בהמות הביאו לכל קרבן, וכמה מכל סוג

סוג הבהמה	כמה הקריב כל אחד	כמה היו הקרבנות יחד
לעולה		
לחטאת		
לשלמים		

פ.ט. וּבָבֹא מִזְשֶׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ (עם הקב"ה), וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו, מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדוּת מִבֵּין שְׁנֵי הַקְּרָבִים, וַיְדַבֵּר אֵלָיו: (פפפ)

ובבוא משה, בתורת כהנים איתא שאחת מי"ג מידות שהתורה נדרשת בהן היא: "שני כתובים המכחישים זה את זה, וכו'"

ביאור הלימוד: שני כתובים המכחישים זה את זה, כגון: א. "וַיְדַבֵּר ה' עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר", ב. "כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבְרַתִּי עִמָּכֶם".

עד שיבוא הכתוב השלישי, "מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָה אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָח, וְגו' וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדֹלָה וַיְדַבְּרוּ שְׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ".

ויכריע ביניהם, דהיינו, קולו מן השמים (כפסוק ב'), ודיבורו על הארץ (כפסוק א').

ביאור הכתובים בענין מהיכן הקול יוצא לדבר עם משה

בא הכתוב השלישי והכריע ביניהם			שני כתובים המכחישים זה את זה		
לפ"ז מה לומדים מהפסוקים	וכיצד היה הדיבור עם משה	מה לשון הפסוק	משמע שמהיכן דיבר ה'	מה לשון הפסוק	
					פסוק א'
				ויקרא א' א'	פסוק ב'
		הפסוק כאן		שמות כ"ח כ"ב	

המשך פרשת נשא פרק ז'

ובבא משה אל אהל מועד וכו' וישמע את הקול, משמע שרק הוא שמע את הקול

האם היה זה בגלל שהקול נמוך _____ מנלן _____

א"כ, מדוע לא נשמע הקול בחוץ _____

מדבר, לא מנוקד 'מְדַבֵּר', אלא "מְדַבֵּר" וכמו שכתוב 'מְתַדַּבֵּר' (בנין התפעל), דהיינו מדבר בינו לבין עצמו

מדוע כתוב כך _____

וידבר אליו, את מי בא "אליו" למעט _____

סיכום המצוות בפרשת נשא ע"פ ספר החינוך

מניין המצוה	מצות	המצוה	כתוב את לשון הפסוק
שסב	עשה	לשלח הטמאים חוץ למחנה שכינה	פרק ה' פסוק ב'
שסג	לא תעשה	לא יכנס טמא בכל המקדש	שם פסוק ג'
שסד	עשה	להתודות על החטא	שם פסוקים ו' - ז'
שסה	עשה	מצות סוטה שיביאנה הבעל אל הכהן ויעשה כמשפט הכתוב	שם פסוקים י"ב - ט"ו
שסו	לא תעשה	שלא יתן שמן בקרבן סוטה	שם פסוק ט"ו
שסז	לא תעשה	שלא ישים לבונה בקרבן סוטה	שם
שסח	לא תעשה	שלא ישתה הנזיר יין או כל מיני שיכר	פרק ו' פסוק ג'
שסט	לא תעשה	שלא יאכל הנזיר ענבים לחים	שם
שע	לא תעשה	שלא יאכל הנזיר צמוקים	שם
שעא	לא תעשה	שלא יאכל הנזיר גרעיני הענבים	שם פסוק ד'
שעב	לא תעשה	שלא יאכל הנזיר קליפת הענבים	שם
שעג	לא תעשה	שלא יגלח הנזיר שערו	שם פסוק ה'
שעד	עשה	מצות גידול שער נזיר	שם
שעה	לא תעשה	שלא יכנס נזיר לאהל המת	שם פסוק ו'
שעו	לא תעשה	שלא ייטמא הנזיר במת ובשאר טומאות	שם פסוק ז'
שעז	עשה	מצות גילוח הנזיר והבאת קרבנותיו	שם פסוקים ט' - י"ח
שעח	עשה	מצות ברכת כהנים בכל יום	שם פסוק כ"ג
שעט	עשה	מצות משא הארון בכתף	פרק ז' פסוק ט'